

תת"ע 343/06/22 - מדינת ישראל נגד עידו שיקלי

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 343-06-22 מדינת ישראל נ' שיקלי
תיק חיצוני: 18250033406

בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים עידו שיקלי

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

העובדות הצריכות לעניין:

- ביום 25.5.22 נהג מר עידו שיקלי (להלן: "**המבקש**"), ברכב שרישיונו פקע ביום 26.1.21, בניגוד לסעי' 2 לפקודת התעבורה (להלן: "**הפקודה**"). ודוק, המדובר בדו"ח מספר 18250033406, מסוג הזמנה לדין, אשר נמסר למבקש ביד.
- ביום 21.6.22 התקיים דיון אליו לא התייצב המבקש, ומאחר והמבקש זומן כדין - קיבל לידי את ההזמנה לדין, הורשע המבקש (בהיעדרו) בעבירה שיוחסה לו, והושתו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 800 ₪ וכן פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודש אחד, על תנאי למשך שנה (להלן: "**פסק הדין**").
- ביום 5.7.22 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין.

טענות הצדדים:

- לטענת המבקש, התבלבל בתאריכים והגיע לבית המשפט ביום 26.6.22.
- טוען שבשל מצבו הכלכלי לא פעל לחידוש רישיון הרכב שכיום עומד ללא שימוש ועל כן מבקש להתחשב בו ומציין שהוא נשוי ואב לשלושה ילדים.
- המשיבה מתנגדת לבקשה בטענה שזומן כדין ובהתאם לפסיקה הנוהגת טעות, בלבול או שכחה אינן טענות המצדיקות ביטול פסק דין שניתן בהיעדר ומפנה לבר"ע 418/85.
- וכן גם טענתו למצבו הכלכלי שהוביל אותו לעבור את העבירה, אינה טענה המצדיקה את ביטול פסק הדין.

ומפנה לרע"פ 2474/18.

8. זאת ועוד, לטענתה הנאשם הודה בעבירה והעונש שהושת על הנאשם הולם ובתוך מתחמי הענישה ועל כן יש להותיר את פסק הדין על כנו.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידחות.

9. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

10. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

11. לאחר מכן, לגופה של הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "**הלכת איטליא**").

12. בעניינינו, המבקש הגיש את הבקשה בחלוף פחות ממניין 30 הימים ממועד מתן פסק הדין, משמע הדבר, שהבקשה הוגשה במסגרת סד הזמנים העומד לרשות הנאשם להגשת הבקשה מבלי להידרש להסכמת התובע.

13. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון בעניינו, הרי שכל טענת המבקש מתמצה בלבול שחל אצלו. במצב דברים זה ובהתאם להוראת החוק, די בכך כדי להוביל לדחיית הבקשה על הסף. (ראו בר"ע 814/85 רוקינשטיין נ' מדינת ישראל)

14. וכן בקשתו של הנאשם כפי שהוגשה ביום 5.7.22 לא נתמכת בתצהיר (ראו לעניין זה רע"פ 10200/03 שחוח נ' מדינת ישראל (4.12.03)).

15. באשר לחשש מפני עיוות דין, מטענותיו של המבקש עולה כי הוא מודה בעבירה שבכתב האישום אולם לא נעלמה מעיני טענת המבקש למצבו הכלכלי אליו נקלע שבעקבותיו לא עמד בתשלום חידוש הרישיון ומבקש התחשבות במצבו.

16. לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין שניתן ביום 21.6.22 נדחית.

17. יחד עם האמור, לאור טענת המבקש על מצבו האישי והכלכלי ולפנים משורת הדין מצאתי מקום להעמיד את תשלום הקנס שנגזר עליו על סך של 500 ₪, אשר ישולם בתוך 90 ימים מיום מתן החלטתי זו.

ניתנה היום, כ"ד תמוז תשפ"ב, 23 יולי 2022, בהעדר הצדדים.